

[Ejler Koch.]

nes ikke at give anledning til de store problemer. Vi kan i hvert fald give vores tilslutning hertil.

Jeg skal derfor vedrørende de materielle bestemmelser i lovforslaget kun opholde mig ved to ting.

Den ene er, at den tendens, der hidtil har præget byggelovgivning; at overføre de tekniske bestemmelser til bygningsreglementet, som gives administrativt, fortsætter. Vi kan erklære os enige i, at man stort set har alle de materielle og tekniske bestemmelser i bygningsreglementet. Dog synes jeg nok, man kan rejse det spørgsmål, om det tidspunkt er kommet, hvor vi er ved at gå for vidt, om det måske er ønskeligt, at vi havde visse af de mere grundlæggende principper fastlagt i loven og så de udfyldende i bygningsreglementet. Jeg har ikke noget fastlåst standpunkt til dette, men jeg håber, vi kan få lejlighed til at drøfte forholdet mellem lovens bestemmelser og bygningsreglementet i udvalget.

Den anden er spørgsmålet om lovens anvendelse på den eksisterende boligmasse. Forslaget herom svarer stort set til den gældende lovgivning, men jeg synes nok, spørgsmålet er, om man ikke skulle overveje at skærpe bestemmelserne. Jeg ved, ministeren er optaget af disse problemer, og spørgsmålet var, om det ikke var ønskeligt at få mulighed for at stille større krav til den eksisterende boligmasse.

I øvrigt skal jeg kun komme med nogle bemærkninger om lovens administration, hvor de største ændringer jo sker.

I overensstemmelse med de almindelige tendenser betyder lovforslaget en betydelig decentralisering, idet dispensationskompetencen lægges ud til kommunalbestyrelserne inden for visse rammer og ankeadgangen begrænses. Jeg ved, og vi har jo allerede hørt det under behandlingen af kommuneplanlægningsloven, at denne decentralisering vil give anledning til betænkeligheder. Vi står her ved den traditionelle modsætning mellem ønsket om øget decentralisering og ønsket om ensartethed.

De, der taler om disse ting, vil helst have begge dele, men enhver bør vide, at her er tale om et valg; enten må vi decentralisere, eller også må vi centralisere, hvis vi vil bevare ensartetheden. Det har ikke mening at

tale om decentralisering, hvis man ikke vil acceptere en vis uensartethed i administrationen, og det er vi i socialdemokratiet villige til at acceptere i det væsentligste i overensstemmelse med de tanker, der ligger i lovforslaget. Der ligger jo også visse garantier i, at ministeren kan udstede regler om, hvordan disse dispensationsregler skal anvendes.

Vi kan også tilslutte os tanken om at begrænse ankeadgangen. Vi har også tidligere hørt beklagelser på dette punkt, men vi bliver altså igen nødt til at sige, at hvis vi ønsker at forenkle og billiggøre administrationen, så bliver vi også nødt til at begrænse ankeadgangen gennem flere led, ellers kan disse ting ikke forenes, og jeg tror ikke, der er grund til de store betænkeligheder ved de begrænsninger, der her er tale om. Jeg ved ikke, om afgrænsningerne med hensyn til, hvad der kan ankes og ikke ankes, er de bedste, men det mener jeg vi kan drøfte i udvalget.

Vedrørende selve byggesagsbehandlingen kunne jeg til gengæld nok have ønsket, at man måske var kommet et lille stykke videre. Sagen er jo den, at gennem de sidste mange, mange år har man diskuteret spørgsmålet om forenkling af byggesagsbehandlingen. Der har været nedsat det ene udvalg efter det andet, ministeriet har haft en arbejdsgruppe, dobbeltadministrationsudvalget har set på de samme ting, men det eneste, vi i denne omgang er nået til, er, at der i bygningsreglementet kan gives bestemmelser om forenkling af byggesagsbehandlingen. Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke var muligt i denne omgang at komme lidt videre. Ministeriets arbejdsgruppe fremsatte en tanke om en garantiordning, som jeg i mange henseender tror er bedre end den tidligere tanke om en kompliceret autorisationsordning. Er der ikke mulighed for, at vi kan få det ind i billedet og via en sådan garantiordning for byggeriet få en forenkling af sagsbehandlingen på disse lovområder? Eventuelt må realkreditlen kunne medvirke til en garantistillelse på dette område, de er jo også interesseret i byggeriet. Skulle det være nødvendigt med en lovhjæmmel, kunne vi måske finde ud af det også i denne omgang.

Det andet spørgsmål omkring byggesagsbehandlingen er spørgsmålet om kommunen som samlecentral. Der er tanken den, at